

Список використаних джерел

1. Геоінформаційні системи і бази даних: монографія. В.І. Зацерковний, В.Г. Бурачек, О.О. Железняк, А.О. Терещенко. Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2014. 492 с.
2. Ладичук Д.О., Пічура В.І. Бази геоінформаційних даних Херсон: ХДУ, 2007. 103 с.
3. Світличний О.О., Плотницький С.В. Основию Суми: Університетська книга, 2006. 296 с.
4. Суховірський Б.І. Геоінформаційні системи і технології в регіональному розвитку. К.: Знання України, 2002. 210 с.

Данілін О.М.

аспірант

*Київський національний університет будівництва і архітектури
м. Київ*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО СУПРОВОДУ БУДІВЕЛЬНИХ ОБ'ЄКТІВ

Ефективність реалізації будівельних проєктів значною мірою залежить від рівня організаційно-технологічного забезпечення на всіх етапах життєвого циклу об'єкта. У сучасних умовах будівництво стає все більш технологічно складним, потребує інтеграції новітніх технологій і дотримання високих стандартів якості та безпеки. Будівлі й споруди, особливо ті, що мають складну архітектуру та інженерні рішення, вимагають науково обґрунтованого супроводу для забезпечення точності виконання проєктних рішень. Це підвищує актуальність розробки й удосконалення засад науково-технічного супроводу, що дозволяє забезпечити контроль за проєкуванням, будівництвом та експлуатацією об'єктів. Тому, удосконалення організаційно-технологічного інструментарію науково-технічного супроводу будівельних об'єктів є важливим завданням, яке спрямоване на підвищення якості будівництва, забезпечення його безпеки та ефективності в умовах сучасних викликів і динамічних змін у будівельній галузі.

Для аналізу науково-технічного супроводу як єдиної структурованої та прозорої системи необхідно врахувати низку важливих аспектів:

- Унікальність об'єктів: врахування характеристик, які визначають особливості об'єктів відповідно до законодавства.
- Практичний досвід: використання накопичених знань і напрацювань у сфері науково-технічного супроводу.

- Етапи життєвого циклу: проведення науково-технічного супроводу на різних стадіях реалізації проекту.
- Склад робіт: чіткий опис виконуваних завдань в рамках науково-технічного супроводу.
- Періодичність виконання: регламентування термінів виконання робіт та надання результатів.
- Кваліфікація спеціалістів: визначення вимог до експертів та наукових організацій.
- Учасники проекту: чітке окреслення ролей усіх сторін, задіяних у процесі.

Нечіткість регламентів проведення науково-технічного супроводу на різних етапах життєвого циклу об'єктів та відсутність систематизованих рекомендацій щодо складу робіт і критеріїв їхнього вибору вказують на необхідність подальших досліджень, які мають на меті: розробку єдиних стандартів для організацій, які виконують науково-технічного супроводу; впровадження процесного підходу до організації діяльності науково-технічного супроводу; формування чітких підходів до складу і структури робіт в рамках науково-технічного супроводу.

Для опису науково-технічного супроводу як цілісної системи пропонується використання організаційно-технологічних моделей, які забезпечують інтеграцію різних напрямків діяльності. Така модель забезпечує взаємодію учасників (наукових установ, бізнесу, державних структур) у цифровому середовищі, створюючи умови для координації та співпраці. Європейська практика також підтверджує ефективність цифрових платформ, які об'єднують підприємців, науковців та державні органи задля інноваційного розвитку. Метою створення єдиного хмарного простору було підвищення ефективності надання послуг, автоматизація процедур взаємодії між учасниками процесу, збільшення продуктивності працівників під час проведення експертиз, а також забезпечення більшої прозорості та керованості процесів.

Таким чином, впровадження інтегрованих організаційно-технологічних моделей у сфері науково-технічного супроводу дозволяє створити єдиний підхід до управління складними процесами, покращуючи якість, ефективність і результативність реалізації проектів.

Список використаних джерел

1. Шкуратов О.І., Чудовська В.А. Інституціональні засади цифровізації будівельної галузі. Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин. 2023. № 52(2). С. 3-13.

2. Domingues L., Ribeiro P. Project Management Maturity Models: Proposal of a Framework for Models Comparison. Procedia Computer Science. 2023. Vol. 219. pp. 2011-2018.

Дзюба Т.С.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

Зінич П.Л.

к.т.н., доц.

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ТЕПЛОГАЗОПОСТАЧАННЯ ЗОШ С. ГОРОБІЇВКА СУМСЬКОГО РАЙОНУ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Забезпечення навчальних закладів енергоефективними та економічними системами теплогазопостачання є стратегічним завданням, особливо для регіонів з суворим кліматом, таких як Сумська область. Село Горобіївка має типовий для регіону клімат із холодними зимами, що вимагає стабільного джерела тепла для ефективної роботи загальноосвітньої школи (ЗОШ). Сучасні системи теплогазопостачання дозволяють не тільки створити комфортні умови для навчання, але й підвищити енергоефективність, скоротити витрати місцевих бюджетів і сприяти екологічній безпеці.

У більшості сільських шкіл України опалення базується на застарілих системах, які часто використовують тверде паливо. Це створює значні проблеми, а саме:

- Нерівномірний розподіл тепла в приміщеннях.
- Відсутність стабільного температурного режиму під час сильних морозів.
- Погіршення здоров'я здобувачів освіти і персоналу через неналежні умови.

Установлення сучасної системи теплогазопостачання вирішує ці проблеми, забезпечуючи стабільну температуру відповідно до санітарних норм. Це створює комфортні умови для навчання, покращує здоров'я дітей і підвищує ефективність роботи педагогів.

Перехід на природний газ як основне джерело енергії є екологічно доцільним рішенням – це зниження викидів CO₂ та інших шкідливих речовин порівняно з твердопаливними котлами або мазутом; збереження лісових ресурсів завдяки зменшенню вирубки деревини; покращення якості повітря, що є важливим для здоров'я дітей та персоналу.

Сучасні газові модульні котли, які підібрані у ході проектування, за-